

Sygn. akt: KIO 1464/26. KIO 1871/26

POSTANOWENIE
z dnia 5 maja 2026 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Justyna Tomkowska

Protokolantka: Karina Karpińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym z udziałem Stron i Uczestników w dniu 5 maja 2026 roku w **Warszawie** odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

w dniach **30 marca 2026 roku** i **22 kwietnia 2026 roku** przez wykonawców:

- 1) **FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze (KIO 1464/26)** (dalej „Odwołujący”);
- 2) **Reko Prime Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Myszkowie (KIO 1871/26)** (dalej „Odwołujący1”)

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **Zagłębiowski Szpital Kliniczny z siedzibą w Czeladzi**

przy udziale **Przystępującego** zgłaszającego przystąpienie **po stronie Zamawiającego** w sprawie KIO 1464/26: **Reko Prime Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Myszkowie**

postanawia:

I. KIO 1464/26:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp;
2. nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty **7 500 zł 00 gr** (słownie: siedmiu tysięcy pięciuset złotych zero groszy) na rzecz **Odwołującego – FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrzu** uiszczonej tytułem wpisu od odwołania;
3. znieść w pozostałym zakresie koszty między Stronami.

II. KIO 1871/26:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze na podstawie art. 568 pkt 1 ustawy Pzp;
2. nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty **6 750 zł 00 gr** (słownie: sześciu tysięcy siedmiuset pięćdziesięciu złotych zero groszy) na rzecz **Odwołującego1 - Reko Prime Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Myszkowie** stanowiącej 90% uiszczanego wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych**.

Przewodnicząca:

.....

Sygn. akt KIO 1464/26, KIO 1871/26

UZASADNIENIE

Zamawiający: Zagłębiowski Szpital Kliniczny z siedzibą w Czeladzi prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym bez negocjacji, na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U.

z 2024 r. poz. 1320 ze zm., dalej: „ustawa Pzp”) pn. pn. „Świadczenie usług w zakresie odbioru i transportu odpadów komunalnych”. Ogłoszenie o zamówieniu zamieszczono

w Biuletynie Zamówień Publicznych: 2026/BZP 00055889/01 z dnia 21.01.2026 r.

KIO 1464/26

Dnia 30 marca 2026 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie, na podstawie art. 513 pkt 1 i pkt 2 ustawy Pzp odwołanie złożył wykonawca FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrzu, dalej jako „Odwołujący”.

Powiadomienie o czynności stanowiącej podstawę do złożenia odwołania zostało opublikowane w dniu 25 marca 2026 roku (informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej), zatem odwołanie złożono z zachowaniem ustawowego terminu. Kopia odwołania została przekazana Zamawiającemu. Odwołujący uiszczył wpis w wymaganej wysokości.

Odwołanie złożono wobec czynności i zaniechań Zamawiającego polegających na:

1. niezgodnym z przepisami ustawy Pzp wyborze jako oferty najkorzystniejszej oferty wykonawcy Reko Prime Sp. z o.o. z

siedzibą w Myszkowie (dalej: „Reko Prime”);

2.zaniechaniu odrzucenia oferty Reko Prime, pomimo że oferta zawierał błąd w obliczeniu ceny poprzez zastosowanie niewłaściwej stawki podatku VAT dla usługi najmu prasokontenera.

Odwolujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie przepisu:

1.art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w zw. z art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 ustawy o podatku VAT poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Reko Prime, które oferta zawierała błąd w obliczeniu ceny polegający na zastosowaniu niewłaściwej stawki podatku VAT w wysokości 8% dla pozycji dotyczących najmu prasokontenera (poz. 3 i 11 Załącznika nr 3 do SWZ), podczas gdy prawidłowa stawka podatku VAT dla tej usługi wynosi 23%. Usługi zbierania odpadów sklasyfikowane w PKWiU w grupowaniu 38.11.1 lub 38.12.1 podlegają stawce obniżonej 8% na podstawie art. 41 ust. 2 w zw. z art. 146a pkt 2 ustawy

o podatku VAT i załącznika nr 3 do tej ustawy. Z kolei usługi najmu i dzierżawy pojemników oraz kontenerów (w tym prasokontenerów), sklasyfikowane zostały pod symbolem PKWiU 77.39.12.0, nie korzystają z preferencyjnych stawek podatkowych i winny być opodatkowane stawką podstawową 23% VAT, zgodnie z art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 ustawy

o podatku VAT;

2.art. 226 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 239 ust. 1 i 2 w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Reko Prime jako zawierającej błąd w obliczeniu ceny, polegający na zastosowaniu niewłaściwej stawki podatku VAT, co doprowadziło do wyboru oferty wykonawcy Reko Prime jako oferty najkorzystniejszej, a co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców oraz przejrzystości postępowania, z bezpośrednim pokrzywdzeniem Odwołującego, którego oferta powinna zostać sklasyfikowana na pierwszym miejscu w rankingu ofert.

Odwolujący wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- 1.unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty;
- 2.odrzucenia oferty wykonawcy Reko Prime ponieważ, oferta wykonawcy zawiera błędy w obliczeniu ceny;
- 3.powtórzenia czynności badania i oceny ofert po odrzuceniu oferty Wykonawcy Reko Prime.

Odwolujący podał, że złożył w postępowaniu ofertę, która została sklasyfikowana na drugim miejscu w rankingu ofert. Naruszenie przez Zamawiającego przepisów przywołanych w odwołaniu godzi w interes Odwołującego, gdyż to oferta Odwołującego powinna zostać sklasyfikowana na pierwszym miejscu w rankingu ofert, co umożliwiłoby Odwołującemu uzyskanie przedmiotowego zamówienia. W wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Odwołujący może ponieść szkodę w postaci nieuzyskania przedmiotowego zamówienia, a tym samym nieosiągnięcia spodziewanego zysku z jego realizacji.

KIO 1871/26

W przedmiotowym postępowaniu, w dniu 22 kwietnia 2026 roku, odwołanie złożył także Wykonawca Reko Prime Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Myszkowie (dalej jako „Odwolujący1”).

Odwolanie złożono wobec czynności Zamawiającego polegających na unieważnieniu postępowania, mimo faktu, że w postępowaniu nie zachodzą przesłanki umożliwiające Zamawiającemu dokonanie takiej czynności.

Odwolujący1 zarzucał Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

- 1.art. 255 pkt 6 Pzp poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że postępowanie obarczone jest wadą niemożliwą do usunięcia, podczas gdy brak było podstaw do unieważnienia postępowania;
- 2.art. 239 ust. 1 i 2 Pzp poprzez zaniechanie wyboru oferty najkorzystniejszej, mimo że wybór taki był możliwy;
- 3.art. 16 pkt 1 i 2 Pzp poprzez naruszenie zasad uczciwej konkurencji oraz proporcjonalności, polegające na bezpodstawnym unieważnieniu postępowania

Odwolujący1 wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- 1.unieważnienie czynności unieważnienia postępowania,
- 2.dokonania wyboru oferty Odwołującego1 najkorzystniejszej spośród ofert złożonych w postępowaniu.

Informację o unieważnieniu postępowania Zamawiający umieścił na stronie internetowej postępowania w dniu 17.04.2026 r. Odwołanie wniesiono zatem z zachowaniem ustawowego terminu, kopia odwołania została prawidłowo przekazana Zamawiającemu,

a Odwołujący1 uiścił wpis w wymaganej wysokości na rachunek UZP.

W zakresie przesłanki interesu Odwołujący1 podał, że złożył ofertę w postępowaniu, następnie w toku badania i oceny ofert oferta Odwołującego1 została przez Zamawiającego uznana za najkorzystniejszą. Tym samym Odwołujący1 ponosi szkodę polegającą na utracie zysku i doświadczenia związanego z realizacją umowy zawartej w wyniku rozstrzygnięcia przedmiotowego postępowania.

Skład orzekający Krajowej Izby Odwoławczej, wyznaczony do rozpoznania niniejszej sprawy odwoławczej

ustalił i zważył, co następuje:

KIO 1464/26

Zgłoszenie przystąpienia po stronie Zamawiającego złożył wykonawca Reko Prime Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Myszkowie. Izba potwierdziła skuteczność zgłoszenia i dopuściła wykonawcę jako Przystępującego po stronie Zamawiającego.

Odwolujący wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej. Odwołanie nie zawierało braków formalnych.

W dniu 17 kwietnia 2026 roku Zamawiający umieścił na stronie internetowej postępowania Informację o unieważnieniu postępowania na podstawie art. 225 pkt 6 Pzp.

Mając na uwadze powyższe, Izba zważyła co następuje:

W przedmiotowej sprawie, w związku z dokonanymi czynnościami Zamawiającego może znaleźć zastosowanie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp, zgodnie z którym Izba umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny *Podstawą do umorzenia postępowania jest również stwierdzenie przez Izbę, że postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne. Ustawodawca nie doprecyzował, o jakie sytuacje chodzi. Z pewnością dyspozycją przepisu objęte będą sytuacje utraty bytu prawnego przez stronę odwołania, na skutek likwidacji lub śmierci odwołującego. Wydaje się również, że podstawa umorzenia zaistnieje, jeśli zamawiający przed zakończeniem rozprawy unieważni postępowanie, wówczas spór stanie się bezprzedmiotowy, a ewentualnemu zaskarżeniu w drodze odwołania będzie podlegała nowa czynność zamawiającego.* (Komentarz Prawo Zamówień Publicznych, pod red. Marzeny Jaworskiej, Wydawnictwo C. H. Beck, W-wa 2021, str. 1236).

W ocenie Izby do takich sytuacji zalicza się również sytuacja, która zaistniała w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz postępowaniu odwoławczym.

Zamawiający dokonał czynności unieważnienia całego postępowania, o czym poinformował Wykonawców przez zamieszczenie na stronie www tej informacji.

Tym samym przed wyznaczeniem posiedzenia i rozprawy przed Izbą nie istniały już czynności, do których odnosiły się zarzuty odwołania i których prawidłowość kwestionował Odwołujący, czyli wybór oferty najkorzystniejszej i zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego. Dla składu orzekającego Izby oznacza to weryfikację (autokontrolę) wszystkich czynności, które dotychczas podjął w postępowaniu Zamawiający.

Dalej dostrzeżenia wymaga, że w momencie orzekania przez Izbę nie istniał substrat odwołania, będący podstawą korzystania ze środków ochrony prawnej przez Odwołującego.

A jednocześnie z dniem anulowania określonych czynności, otwierał się wykonawcom ponownie termin na wniesienie odwołania odnoszącego się do nowych czynności Zamawiającego.

Aby Izba mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności Zamawiającego (art. 513 pkt 1 ustawy Pzp). Zatem na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. W niniejszej sprawie niewątpliwie substratem zaskarżenia była czynność ustalenia warunków udziału i kryteriów oceny ofert w postępowaniu.

Następnie dostrzeżenia wymaga, iż zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 ustawy Pzp Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co Izba zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania przed Izbą. Zauważenia również wymaga, że przepisy ustawy nie zobowiązują Zamawiającego do zawieszenia postępowania o udzielenie zamówienia, wobec wniesionego odwołania.

Izba wskazuje, że treść art. 552 ust. 1 ustawy Pzp, podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy - o którym mowa jest w przepisie art. 552 ust. 1 ustawy Pzp - należy analogicznie - jak w art. 316 § 1 kpc - interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia

(wyrok SN z 25.06.2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina z 13.09.2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18).

Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Izba jest więc w takim przypadku zobowiązana uwzględnić czynności Zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie.

Skoro Zamawiający dokonał nowych czynności, tym samym czynność stanowiąca podstawę wniesienia środka ochrony prawnej przestała istnieć. Zaskarżenie czynności, która w kształcie wskazanym w odwołaniu już nie istnieje, nie daje podstaw Izbie do stwierdzenia naruszenia przepisów przez Zamawiającego i nie może być podstawą do wydania orzeczenia merytorycznego. Uznać w takiej sytuacji w ocenie składu orzekającego Izby należy, iż prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego jest bezcelowe, czyli jak stanowi przepis ustawy Pzp – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiającą umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołanie podtrzymywane przez Odwołującego podlegałoby oddaleniu jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności Zamawiającego. Orzekanie przez Izbę wobec nowych czynności Zamawiającego nie może mieć miejsca, gdyż wykraczałoby poza ramy postępowania odwoławczego, które wyznacza treść wniesionego odwołania. Jednocześnie wynik czynności ponowionych przez Zamawiającego będzie stanowił podstawę do korzystania ze środków prawnych przez Wykonawców po jego ogłoszeniu w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

W konsekwencji mając na względzie okoliczności niniejszej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 ustawy Pzp, umarzając postępowanie odwoławcze.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne, koszty o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 Pzp Izba orzekła o dokonaniu zwrotu Odwołującemu uiszczonych wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Izba na podstawie art. 568 pkt 2) ustawy Pzp umorzyła postępowanie odwoławcze, orzekając w formie postanowienia na podstawie art. 553 zd. 2 ustawy Pzp.

KIO 1871/26

W aktach sprawy nie ujawniono zgłoszenia przystąpienia po żadnej ze Stron.

Odwołujący1 wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

W dniu 4 maja 2026 roku, poprzedzającym wyznaczone posiedzenie z udziałem Stron, Odwołujący1 złożył oświadczenie o wycofaniu odwołania. Oświadczenie o cofnięciu odwołania zostało złożone przez osobę umocowaną do działania w imieniu Wykonawcy.

Skład orzekający Izby, działając na podstawie art. 520, art. 568 pkt 1 oraz art. 553 ust. 1 zdanie drugie ustawy Pzp postanowił umorzyć postępowanie odwoławcze w sprawie, ponieważ oświadczenie o cofnięciu odwołania uznać należy za oświadczenie najdalej idące złożone przez Stronę, która zainicjowała postępowanie odwoławcze. Złożenie takiego oświadczenia warunkuje zakończenie postępowania odwoławczego bez konieczności rozpoznawania zarzutów i merytorycznego stanowiska Izby. Odwołujący podejmuje bowiem decyzję o ostatecznym zaniechaniu kontynuowania sporu przed Izbą.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego, Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniła okoliczność, iż cofnięcie odwołania miało miejsce najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, na który został wyznaczony termin rozprawy lub posiedzenia

z udziałem stron lub uczestników postępowania odwoławczego, zatem Odwołującemu1 należało zwrócić 90% kwoty wpisu uiszczonych na rachunek Urzędu Zamówień Publicznych, stosownie do art. 557 i art. 575 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Przewodnicząca:.

.....